

**Ingmar Heytze**

## **Vreemde handen**

### **Gedicht**

I

Gooiend met de ballen van oom Fred  
(hij speelde competitie maar vergat wat  
hij kwam doen, stond tijdens een partij  
verbaasd te kijken naar de lijnen in zijn  
handen, of peinzend naar de horizon)

beseft ik: alles komt op timing aan.  
Wat je hebt is van een ander, vroeger  
of later, tot wat je *bent* aan toe. Je loopt  
af in vreemde bedden, vreemde handen.  
Alsof je zand jongleren ziet met zand.

En toch: als ik die ander wegkaats  
en weer bijleg, lig ik. Met de ballen  
van oom Fred. Dus dan ligt hij ook  
een beetje. Hoor ik hem lachen,  
ergens in mijn achterhoofd.

II

Het doosje is van spaanplaat, draagt  
zijn naam, bevat drie wedstrijdballen.  
720 gram met ster. Merk obut.  
Fluorroze houten but, lichtblauw  
meetlint. 'Er zat,' zegt mijn moeder  
die de ballen haalde bij tante A., 'ook  
een koordje bij met een magneet eraan,  
zodat je ze kunt rapen zonder te bukken.  
Vind je het goed als we die gebruiken  
voor het vakantiehuisje in de polder,  
om de sleutels en tangen en hamers  
uit het water te halen? We dachten,  
je bent nog jong genoeg.'

**Ingmar Heytze** (1970, Utrecht) is dichter en schrijver. Hij werkte als freelance journalist en columnist voor onder andere het *Utrechts Nieuwsblad*, *de Volkskrant*, *KIJK*, *Onze Taal* en *Filosofie Magazine*. Na zijn poëziedebuut *De allesvrezer* (Uitgeverij Kwadraat, 1997) verschenen nog vijf dichtbundels en diverse prozaititels van zijn hand. In 2006 verscheen een bloemlezing uit eigen werk, *Het beste en de rest* (Uitgeverij Podium). Heytze is tevens initiatiefnemer van het Huis van de Poëzie, het tweede grote poëziefestival van Utrecht, dat jaarlijks op Gedichtendag plaatsvindt.